

لایهید وجودش مایوسرو شادی دیگران است
ازار پاشد، والینک آنکو نه آزار که در موارد
ز قدری پاشکه دلسوونه را هوا رسید
عمل پاشد، بدینه هوتوکی دن
آنکو خود بیاید.

بینت خاطر او

کودکانی پیش از دیدار با خود را
نمی‌دانند و همین اتفاقها سعی
یافتنی کوچولوی که در یک کند و بیگانه
صورت کمال می‌نماید.

اپنے دار
دار: اور دوست مدار نہ.
محبوب یا شد
منیع سبق یا شد، یا بی

برای داشتن نتیجه سالم
وزدن از در مصطفی عادی و طبیعی
مخفی در حینه کودکان طبیعی
کارواد است .
زنگی در جامده و محظوظ ممکن است
استوار این حق همه کودکان باشد بهره برداری
مکررة نسل شهیدان که ضرورت بخورداری
آنها از مهر و عواطف عادی بیشتر است . همچنین



صورت که کسی او را یادآوری کند که فلان عملش
صواب یا ناصواب بوده.

و بالاخره با افراد دور و برحود مانوس باشد
آنچنان‌که بتواند رازدل حود را با آنها درمیان
نهد.

اهمیت خانواده

خانواده این مزیت را دارد که قادر است مراتب فوق و مورد نظر را تامین کند، برای کودک امانت خاطر و اطمینان آورد ، ضمن اینکه آموزش‌های اساسی و سازندگی‌های ریشدار و مستمر را در او ایجاد می‌نماید . محیط‌های غیر خانواده هر چند که سازند و مهم باشد هر چند که کار مسئولان آن از روی نقشه و حساب باشد باز هم دارای نقش تصنیعی و تربیت شان بی‌ریشه است .

روانشناسان شخصیت محیط گرم خانواده را از ضروریات اصلی و اولیه رشد شخصیت میدانند هم چنانکه قائلند ، همان محیط‌شرط نابهنجاری در فساد شخصیت اثر دارند . چه بسیارند افرادی که حتی مدرسه و مریان در تربیت آنها ناتوان مانده و بستوه‌آمده بودند ، در حالیکه محیط خانه و بیوژه‌تللاش و خدمت مادر در آنها اثراً گذارده و سازندگی لازم را در آنان پدید آورده است .

در بررسی وضع نابهنجاران ، بیوژه کودکان و نوجوانانی که دست به جنایت و انحراف آلودند این نتیجه بدست آمد که اغلب آنان یاد رخانواده‌های رشد نیافرته بودند و یا خانواده‌شان نابسامان و گرفتار بودند و بر عکس بیشترین گروه از افراد متعادل و خدمتگزار در اجتماع کسانی هستند که در محیط‌های مناسب رشد یافته‌ند .

مهد کودک

در اینجا بی‌مناسبی نیست از مسئله دارالایتام و نیز مهد کودک سخن به میان آوریم . نخست یادآور می‌شویم در نظام تربیتی اسلام مهد کودک کوکستان یا دارالایتام نداریم ، مگر آنگاه که

خانواده خود کودک نباشد ضروری است در خانه‌ای دیگر ، شیوه وضع قبلی تربیت شود . در اسلام خوشبختانه راجع بهاین امر توصیه بسیاری شده است .

مردم مسلمان وظیفه دارند کودکان بیتیم ، بویژه آنهاei راکه از نسل شهیدان امت اسلامی هستند افتخارا " بهمراه خود و در خانواده خود داشته باشند ، همانند فرزندان خویش و بالکه بهتر از آنها تربیت شان کنند ، از آنچه خود میخورند و میپوشند آنان را بهره مند سازند . این امر همچنان باید ادامه باید تا دوران کودکیش پایان یابدو از سرپرستی بی‌نیاز گردد .

رفع نیازهای کودک

کودک به مریزان که خردسالتر باشد نیازش به محبت اختصاصی ، نواش و حمایت بیشتر است . اونیزماند است در میان جمع همسالان خود باشد یا آنها بحضور دوستان موزد ، همانند آنها زندگی کند از اعتماد کافی و اطمینان روانی برخوردار گردد . همه آنچه که در دور و برش میگذرد و هممامور و برنامه ها برای او باید رسمی و طبیعی باشد . میدانیم که در کودکستان ها و دارالایتام ها چنین رسمیتی نیست ، طفل پس از چند صباحی احساس میکند که فردی متروک است ، صاحب رسمی و قانونی ندارد ، دوش به دوش دیگر کودکان است ولی در دل او آشوب و بلوائی است .

فقدان پدر یک کمبود است ولی حضور مادر در خانه وزندگی طفل در کنارش میتواند تا حدودی این نارسائی را تعدیل نماید . مطالعه در متون اسلامی این مسئله را به مانابت میکند که اسلام میخواهد طفل به خصوص در هفت سال اول زندگی آزاد و در خانه کنار مادرش باشد ، تاخیل و

مسلمانان مسئولیت سرپرستی کودکان و انها ده را فراموش کنند و اطفالی در اجتماع بی‌سرپرست و ناپسامان بمانند .

پیدایش کودکستان و مهد کودک از غرب و بازنگ نظام صنعت است که در آن زن را برای تولید بیشتر و استثمار بدکار خانه ها کشاند و ناگزیر برای کودکان هم مهد کودک ساختند . متأسفانه برخی از مادران فرزندان خود را بهاین موسسات سپردند و گمان داشتند بایپول دادن میتوان آدم ساخت . آنها متوجه نشدند که دایه یا پرستار برای کودک یک موجود بدلی است و هرگز نوازش و ابراز محبت آنها برای کودکان کافی نخواهد بود .

زیانبارتر از آن ، فرستادن کودکان به موسسات شبانه روزی ، دارالایتام هاست که مشکلات عاطفی بسیار به بار می آورد و حداقل اینکه روحیه شان را می‌کشد و افسردگی را برآنان غالب می‌سازد . بررسیهای علمی نشان داده اند که بسیاری از اینگونه کودکان دچار عقب ماندگی روانی بوده و دچار اختلالات عاطفی بسیار شده اند .

خانه مردم

اگر امر دایر شود که طفل را ناگزیر به دارالایتام و موسسات شبانه روزی بفرستند ، بارهم مصلحت در این است که این امر را رها کرده و حاضر شوید کودکان در خانه مردم و در کنار دیگر همسالان کودک خود تحت سرپرستی مسلمان دلسوزی باشند .

برای حفظ و کنترل آنها ، وهم آموزش مسائل اساسی حیات ، در صورتی که امکان سرپرستی در

دیگر افراد جامعه، از طریق مسافرت‌ها، دید و بازدیدهای فامیلی آشنا مائید.

محیط فکری و روانی

آنچه در این فعل و افعالات مهم است حفظ سلامت محیط فکری و روانی است. شیوه تربیتی ما نایاب بگونه‌ای باشد که او خود را تأثیرهای جدا بافته از دیگران دانسته و خود را در یکی از دو قطب مثبت یا منفی حیات بداند. روش برخوردها با او، انس والفت ما با کوکد یتیم نایاب بصورتی درآید که او خود را محروم از نعمت‌ها و یا دردانهای از خود راضی بدارند. زیرا در چنان صورتی او درآینده با مشکلاتی مواجه خواهد شد. سعی و تلاش شما مادر مهریان که فقط محبوب درگاه خداوندید، این باشد که عادات شایسته و صحیحی در او ایجاد کنید، ضمن آینکه برخورد شما بصورتی خواهد بود که احساس سی- پدری نکند، مراقبت خواهید داشت او برای اجرای برنامه صحیح زندگی بیداری و آمادگی بپیدانماید.

میدانید عملکرد و طرز فکرهای افراد جامعه انسان را تحت تاثیر قرار میدهد، در برقراری روابط بر این اساس بکوشید که مصیتی جدید برای او فراهم نگنند و بربد بختی او نیفزایید.

در سازندگی او از وسائل و ابزارهای گوناگون استفاده کنید، یک شعر خوب، یک داستان جالب، یک گفتار صمیمانه، یک لطیفه بجا سنتواند برای فرزندان شما سازنده وجهت دهنده و نوعی گردگیری و غبار رویی از فکر و ذهن او باشد. در تربیتش بیحوصلگی نشان ندهید، برای سعادت فرزندان کار کنید و مطمئن باشید که خدا باشماست.

عاطفه‌اش شکل کیرد، از او معارف بیاموزد اخلاقش رنگ بیداکند، حتی هنری و راه و رسمی برای زندگی فراگیرد، از مهر و عنایت او بهره برد زیرا این دعوی تأثیت شده‌ای است که هیچکس چون مادر برای فرزند دلسوز نیست.

توسعه ارتباطات

مازنانی را می‌شناسیم که در غم مرگ عزیز از دست رفته خود آنچنان مناثر و غمگینندگه حتی باب ارتباط دیگران را بروی خود و فرزندان خود سد کرده‌اند، درب خانه را به روی دیگران بسته و بالحدی مراوده و معاشرت ندارند.

اینکه غم مرگ عزیزی آنچنان، که دارای آن همه فضیلت و شرف و انسانیت بود برآدمی سنگین می‌آید جای بحثی نیست. هم چنین اینکه در این غم و عراهمسر آدمی باربیتری را بر دوش می‌کشد باز هم جای سخنی خواهد بود. اما یک مسلمان مسئول بخاطر آنچه که از دست رفته است آینده خود و دیگران را رها نمی‌کند، می‌کوشد که دریابد وظیفه امروز و روزهای بعدی او چیست. شما و کوکنگان بهاین امر نیاردارید که با افراد همنوع از بستکان و دوستان معاشرت داشته باشید، بخصوص فرزندان که در این رابطه می‌باشند می‌مزون آموزش آداب و رسوم، قوانین انضباطی و اخلاقی، قادر بتحمل فشارهای ناشی از فقدان بدر کردد و بدون ناراحتی به زندگی خود ادامه دهد.

پس از شهادت پدر، میدانهای ارتباطی او را توسعه دهید، او را با مردان خانواده، مثل عمو و دائی بیشتر مانوس کنید، تا از این طریق زندگی عاطفی او سرو صورتی بیداکند. والبته در صحن آن می‌توانید اور ابا دنیای خارج، با